

единъ Конде, дѣвицата ще посмѣе ли да помисли че е недостойно за нея? Хубостъта ни налага скромность: защото, ако ти се пѣришь много съ нея, хората ще те възненавидѣтъ. Хубостъта ни налага благодетелство къмъ всичкитѣ, защото нейното владичество не е самовластно (абсолютно). Придружена отъ единъ благъ умъ и характеръ, хубостъта става извинителна, уважавана и обожавана. Високомѣрна, каприциозна, суетна, тя може да вирѣгне въ колата си нѣкои праздни глави и нѣкои рабски души, но умнитѣ чловѣци, чловѣцтѣ съ вкусъ и сърдце, ще бждѣтъ противъ нея.

Философията не е неприятелка на хубостъта. Тя ни учи че хубостъта и на нѣй слабото създание—хубостъта на едно цвѣте или на една насѣкома—е отражение на невидимата и несътворената хубостъ; но като ѝ дава такова едно високо происхождение, тя ѝ повишава и задълженията. Прѣимуществата, съ които природата ни е даряла, не ни сж дадени за да ги употребяваме по прищевкитѣ си, и за да унижаваме ония които сж лишени отъ тѣхъ; но тѣ служижѣтъ за основа на нашитѣ добродѣтели, и колкото повече сме благоприистествувани, толкова повече ще се иска отъ насъ. Хубостъта не е освободена отъ този законъ: тя не трѣбва да се счита, нито да търпи да я считатъ като едно божество; или, ако тя е едно божество, трѣбва да се накара да разбере изикътъ който Боссе е държалъ прѣдъ царнетѣ: „О царие, вие сте богове, но богове отъ мѣсо и кръвъ, богове отъ калъ и врахъ!“ Ето съ какво може да се убива гордостъта на лицето, и да се внушава на душата желание да се под-